

Aitoja asioita

Ympäristöministeri Satu Hassi on moitiskellut matkailuyrittäjiä siitä, että nämä tarjoavat turisteille keinotekoisia elämyksiä, kuten moottorikelkkasafareita ja muuta pörräämistä. Parempi olisi tarjota aitoja asioita, esimerkiksi hiljaisuutta.

Tottahan tuo tietysti on. Ulkomaalaiset kuulevat kyllä kaikenlaista päristelyä aivan tarpeeksi kotimaissaan. Eivät he sitä tule Suomesta hakemaan, täältä he etsivät jotain päinvastaista. Me vain itse olemme asuneet ikämme täällä hiljaisuuden ja korpien keskellä, emmekä ymmärräkään, kuinka eksoottisia asioita ne voivat olla ulkomaanelävän mielestä.

Kannattaisi ainakin kokeeksi panna tarjolle pelkkään hiljaisuuteen keskittyvä jörötysloma. Osallistujat vietäisiin vaikka Pomokairaan kymmenen kilometrin päähän lähimmästä tiestä, istutettaisiin siellä hankeen ja käskettäisiin pitää turpansa kiinni seuraavat kolme päivää. Mitään muuta ohjelmaa ei olisi, eivätkä turistit itsekään saisi mitään tehdä, istua jöröttää vain tuppisuuna. Kun safarille pantaisiin hinnaksi parituhatta euroa, siitä saattaisi hyvinkin tulla uusi hitti elämysmatkailun alalla.

Lisämaksusta jörötysloman jatkeeksi voidaan myydä muutamia muita suomalaiskansallisia aitoja asioita, kuten herrojen haukkumista, naapurin kadehtimista, perskänni ja puukkotappelu.

Suomi voi tarjota monta muutakin luomuelämystä, kun vain itse suostumme huomaamaan mahdollisuudet. Esimerkiksi lumi jo sinänsä saattaa olla ennennäkemätön ilmiö monelle eteläisen maan asukille. Eipä ole tainnut Espanjan tai Ranskan poika monta kertaa joutua ainakaan luomaan lunta. Meillähän sitä työtä talvisin riittää, ja jos tänne saadaan tarpeeksi ulkomaalaisia turistiryhmiä lumenluontisafareille, voidaan tiet pitää saman tien avoimina vierastyöläisten voimin ja päästään vielä rahastamaan siitä. Muutama muu matkailijaryhmä varmaan huudahtelee ihastuksesta saadessaan heitellä hiekkaa liukkaille teille hintaan 10 euroa/kilo.

Lumiloman sukulainen on huussisafari. Se kulkisi sillä lailla, että turistit eivät saisi käydä tarpeillaan missään muualla kuin suomalaisissa ulkokuuseissa. Niihin päästäkseen he tietysti loisivat auki pyryn tukkimat pihapolut ja maksaisivat ilomielin esimerkiksi sata euroa per pihanperä plus vielä kymppin vanhasta sanomalehdestä. Todellisille extreme-ihmisille sama kokemus voidaan järjestää pelkkänä riukuversiona ja ilman paperia.

Kesäaikaan Suomen luonnossa on jo kokeiltu sääskentappokisoja, mutta eläinsuojelijat eivät ole niistä tykänneet. Siksi tämäkin luonnonvara kannattaa kääntää myönteiseksi tapahtumaksi, sääskensyöttökisoiksi, joissa turistit saavat kilpailla siitä, kuka pystyy ruokkimaan eniten hyttysiä. Osallistumismaksu voisi olla ehkä 500 euroa, ja voittaja saisi aidon suomalaisen pahkakupin.

